Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri.
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 95. Braşovŭ, Sâmbătă, 30 Aprilie (12 Maiu) 1888.

Braşovŭ, 29 Aprilie st. v. 1888.

Nu se învoiescŭ cei de dincóce cu cei de dincolo de Laita asupra impositelorŭ pe spirtŭ.

Polonii din Galiţia pretindŭ nisce concesiunĭ deosebite, carĭ facŭ imposibilă stabilirea unei înţelegerĭ comune între cele douĕ jumĕtăţĭ ale monarchiei.

De altă parte guvernulŭ ungurescŭ nu póte renunţa la venitele din darea pe spirtŭ, cu tóte că comerciulŭ de spirtŭ din Ungaria şi-a perdutŭ pieţele de consumŭ în urma concurenţei din partea Austriei şi a României.

Producţiunea spirtului este şi mai eftină în Austria decâtŭ în Ungaria pentru că acolo se prepară mai alesŭ din cartofĭ pe când in Ungaria spirtulŭ se face din cucuruzŭ (păpuşoiu) şi orzŭ. Astfelŭ hectolitrulŭ de spirtŭ preparatŭ din cartofĭ este cu 7 fi. mai eftinŭ decâtŭ celŭ preparatŭ din cucuruzŭ.

Impositulŭ pe spirtŭ ce voiesce sĕ-lŭ întroducă guvernulŭ ungurescŭ va contribui dér în imprejurările de faţă mai multŭ la micşorarea producţiunei, decâtŭ la înmulţirea venitelorŭ visteriei.

Acésta o documentéză destulŭ de învederatŭ foile oposiţionale unguresci, dér ce folosŭ, guvernulŭ din Peşta avêndŭ nevoiă de banĭ trebue sĕ creeze nouĕ veniturĭ şi de aceea le ia deocamdată de unde póte. Pentru ceea ce o fi mai târdiu puţinŭ îşĭ batŭ capulŭ cei dela putere, carĭ ne dau mereu dovedĭ, că trăiescŭ numai din mână în gură.

Ungaria trăiesce în comuniune vamală cu Austria şi prin urmare se cere ca şi proiectulŭ privitorŭ la impositulŭ pe spirtŭ sĕ fiă stabilitŭ de ambele guverne în înţelegere, între marginile trase de tratatulŭ comercialŭ şi vamalŭ esistentŭ.

Guvernulŭ din Austria însĕ fiind silitŭ a ţiné contŭ de interesele economice ale diferitelorŭ ţĕrĭ, face dificultăţĭ proiectului ungurescŭ, orĭ mai bine disŭ grupurile, din care se compune maioritatea parlamentului austriacŭ, facŭ aceste greutăţĭ, ér în casulŭ de faţă cu deosebire Polonii din Galiţia.

Imprejurarea acésta a produsŭ mare amărăciune în cercurile guvernamentale unguresci şi organulŭ nemţescŭ alŭ d-lui Tisza merge până a ataca din nou în modulŭ celŭ mai vehementŭ sistemulŭ Taaffe, sub cuvêntŭ că ameninţă interesele comune economice ale monarchiei.

Când a fost vorba de-a se reînoi tractatulŭ comercialŭ cu România, şi acésta nu s'a pututŭ mai alesŭ din causa oposiţiunei guvernului ungurescŭ, cei din Austria, carĭ erau gata a cădé la învoială cu România, n'au mai atacatŭ sistemulŭ Tisza, pe care nu l'au durutŭ nicĭ chiar de interesele economice ale Ardealului.

Atuncĭ nu erau ameninţate interesele economice ale monarchiei er acum, că-i vorba de venitele relativŭ neînsemnate ale dării de spirtŭ, suntŭ ameninţate, fiind-că se punŭ piedecĭ unui proiectŭ alŭ guvernului ungurescŭ.

Contele Taaffe, care a tăcutŭ atuncĭ şi s'a mulţumitŭ cu tóte, trebue sĕ-şĭ audă adĭ din partea guvernului unguresc cele mai grave imputărĭ. I se spune că nu este în stare de a'şĭ ţinea o promisiune dată, fiind-că n'are o maioritate compactă în parlamentŭ, pe care sĕ se pótă răzima, cum se razimă d-lŭ Tisza pe mamelucii sĕi.

Organulŭ tiszaistŭ găsesce, că tóte relele se tragŭ dela „tendinţele federalisătóre" ale cabinetului Taaffe, carĭ facŭ ca şi pe terêmulŭ economicŭ fiecare provinciă sĕ aibă pretensiunĭ deosebite.

O asemenea comuniune federalistică, în care fiăcare pretinde a i se scuti interesele speciale, nu le trebue celorŭ din Peşta, şi de aceea se declară totŭ mai categoricŭ în contra sistemului politicŭ si economicŭ din Austria.

Acestŭ sistemŭ — dice „Pester Lloyd" — nu se mai póte ţiné. Ii pare rĕu de contele Taaffe, că i-a împrumutatŭ bunulŭ sĕu nume, dér mai speréză încă, că Taaffe în cele din urmă se va împăca cu Nemţii şi le va ajuta sĕ restabiléscă supremaţia dualistă, aşa cum a fostŭ urzită dela începutŭ.

Relaţiunile dintre cele douĕ jumĕtăţĭ ale imperiului devinŭ dér totŭ mai încordate. Lupta între tendinţele federaliste şi centraliste devine totŭ mai înfocată şi nu scimŭ décă în acéstă luptă posiţiunea contelui Taaffe va fi mai grea decâtŭ a d-lui Tisza.

Regularea hotarĕlorŭ între Austro-Ungaria şi România.

„Pester Lloyd" ne dă informaţiunea, că tratatulŭ pentru regularea graniţelorŭ între România şi Austro-Ungaria s'a înarticulatŭ astfelŭ, că acum se póte procede la punerea lui în aplicare. In celŭ mai apropiatŭ timpŭ va urma numirea unui comisarŭ regalŭ şi apoi constituirea celorŭ şése comisiunĭ, carĭ tóte d'odată vorŭ procede în lunile de vară la fixarea graniţei, care este împărţită în şése secţiunĭ. Pe lângă comisiunĭ se va ataşa şi unŭ personalŭ corĕspundĕtorŭ pentru lucrările de mapare. Stâlpii de graniţă, de dimensiunĭ neobicĭnuitŭ de marĭ, vorŭ fi adânciţĭ în pămêntŭ de 2 metri şi încunjuraţĭ cu movile de pétră diduită. Lucrările de mapare vorŭ fi conduse pentru Ungaria de generalulŭ Fabini.

Francia şi Germania.

O telegramă din Berlinŭ comunică următorulŭ faptŭ, din care se póte vedea câtŭ de încordate suntŭ raporturile dintre Francia şi Germania:

„Norddeutsche Allg. Zeitung" publică resultatulŭ anchetei asupra incidentului întêmplatŭ în Francia la Belfort, la care câţĭva supuşĭ germanĭ au fostŭ înjuraţĭ şi maltrataţĭ. Incidentulŭ a avutŭ locŭ la 8 Aprilie trecutŭ. Mulţimea i-ar fi huiduitŭ şi poliţia în deşertŭ a cercatŭ sĕ'i apere. Germanii au fostŭ primiţĭ cu strigătulŭ: „Josŭ Prusienii," şi cu aruncăturĭ de pietrii şi noroiu. Ei au rugatŭ pe unŭ ofiţer care trecea sĕ'i protegeze, însĕ chiar ofiţerulŭ striga: josŭ Prusienii! şi le-a disŭ: Voi n'aveţĭ ce căuta aicĭ. Singurulŭ şefŭ alŭ gărei a protegiatŭ pe Germanĭ, elŭ i-a ascunsŭ în locuinţa sa particulară şi i-a expediatŭ cu primulŭ trenŭ.

„Norddeutsche Allg. Zeitung" lăudândŭ atitudinea impiegaţilorŭ drumului de fierŭ francesŭ şi aceea a poliţiei, dice că conduita ofiţerului probéză trista stare a educaţiunei ofiţerilorŭ francesĭ. Incidentulŭ de Belfort va împedeca de sigurŭ pe Germanĭ de a lua parte la Exposiţiunea ce va avea locŭ la Parisŭ la 1889. Nimenea nu va voi sĕ expue bunurile sale la pericolul de a fi tratate aşa cum suntŭ tóte persónele lorŭ. Autorităţile francese suntŭ datóre de a împiedeca asemenea incidente.

Ţarulŭ Alexandru III şi Panslavismulŭ.

Oficiosulŭ „Kölnische Zeitung" publică unŭ articulŭ însemnatŭ sub titlulŭ de mai susŭ, din care estragemŭ următórele:

Din numirea generalului Bogdanovicĭ, atâtŭ de necompatibilă cu firea lui Alexandru III, nu putemŭ trage altă consecinţă decâtŭ că Panslavismulŭ este acum mai tare decâtŭ Ţarulŭ însuşĭ. In diua în care numia pe generalulŭ Bogdanovicĭ, se scia la Petersburgŭ că regina Angliei era în drumŭ spre Berlinŭ. Nicĭ chiar apropiata întâlnire între regina Victoria şi ginerele sĕu nu a putut sĕ amâne pentru câte-va dile unŭ faptŭ destinatŭ a produce cea mai mare mirare în Germania. S'ar părea că politica ruséscă crede atâtŭ de multŭ în succesulŭ apropiatŭ alŭ generalului Boulanger şi alŭ d-lui Deroulède în Francia, încâtŭ nu mai stă pe gândurĭ de a arunca pe Germania, care are deja aliaţĭ credincioşĭ, în braţele Angliei, séu în orĭ ce casŭ sĕ o împingă a întra în vederile politicei englese.

Generalulŭ Bogdanovicĭ fusese pensionatŭ de Ţarulŭ, fiindcă prin Francia făcea politică şi anume pleda pentru o alianţă franco-rusă ceea ce produsese nemulţămire în Germania. Adĭ generalulŭ Bogdanovicĭ e reîntegratŭ şi numitŭ ministru.

In privinţa tendinţelorŭ panslaviste din Rusia, se scrie din Petersburg „Gazetei de Colonia":

Partida panslavistă desfăşură de câtva timpŭ o mare activitate, graţiă mai cu sémă generalului Bogdanovicĭ, unulŭ din cei dintâiu conducĕtorĭ carĭ au lucratŭ atâtŭ de multŭ la încuragiarea acelei partide. La întărirea partidei a contribuitŭ şi alegerea generalului adjutantŭ Ignatieff ca presidentŭ al aşa numitei *„Societăţĭ de binefacere slave."* Dicemŭ „aşa numita" societate de binefacere, pentru că sub acestŭ nume se ascunde focarulŭ agitaţiunei panslaviste. De acolo a eşitŭ resbelulŭ sêrbo-bulgarŭ, acolo s'au urditŭ mişcările din Bulgaria, acolo s'a preparatŭ, acolo s'a esecutatŭ căderea prinţului Alexandru. Intr'unŭ cuvêntŭ, de acolo plécă rublele în călĕtoriă. Despre vre-o binefacere nicĭ nu e vorbă; chiar când se dau ajutóre, precum s'au datŭ Muntenegrenilorŭ scăpaţĭ, şi atuncĭ acésta se face cu unŭ scopŭ politicŭ.

Fiă-care societate de binefacere desfăşură o mare dibăciă, ca sĕ câştige ca aderenţĭ, fiă secreţĭ, fiă pe faţă, bărbaţĭ de valóre. Intocmai precum s'a încredinţatŭ diplomaţia panslavistă domnilorŭ Ignatiev, Hitrovo, Saburov, şi Mohrenheim, totŭ aşa s'a datŭ şi comandamentulŭ armatei generalisimilorŭ Kuropatkin, Obrutchew, Scobelew şi alţii mulţĭ. Cu cât se câştigă persóne mai influente, cu atâtŭ mai lesne potŭ aceştia sĕ dea posturĭ mai însemnate amicilorŭ şi aderenţilorŭ lorŭ. In adunările secrete se lucréză la politica înaltă, se discută mijlócele posibile spre a se ajunge la scopŭ. Se înţelege că sub un omŭ politicŭ aşa finŭ şi esperimentatŭ în politica panslavistă, ca contele Ignatieff, fostulŭ ministru plenipotenţiarŭ la Constantinopole, activitatea societăţei va deveni şi mai întinsă.

Numele singurŭ alŭ generalului este o trîmbiţă a panslavismului, la glasulŭ căreia ajutórele au sĕ curgă mai multŭ decâtŭ până acum. Mai întêiu scopulŭ principalŭ este rĕsturnarea d-lui de Giers. Ca unŭ indiciu despre acésta, putemŭ cita o frasă a lui Ignatieff: actualii şi foştĭ funcţionarĭ ai ministerului de esterne hotărîseră, cu ocasiunea jubileului d-lui de Giers, sĕ-i atêrne portretulŭ, de mărime naturală, într'o sală a ministerului, şi au întrebatŭ pe Ignatieff, décă vré şi elŭ sĕ ia parte la acésta. Contele refusă orĭ-ce participare: Aşĭ plăti îndecitŭ şi chiar mai multŭ, décă ar vré cine-va sĕ spândure pe d. Giers în loculŭ portretului sĕu." Cu tóte astea nicĭ nu se póte gândi cine-va la o înlăturare a d-lui de Giers, atâtŭ de necesarŭ împĕratului în politica esterióră, — cu atâtŭ mai puţinŭ la o înlocuire a acestuia prin contele Ignatieff, atâtŭ de puţin simpaticŭ împĕratului. Pe de altă parte nu se póte spune cu siguranţă la ce nu póte sĕ ajungă panslavismulŭ."

O fortăreţă rusescă în Ţéra turcéscă.

La „Revue de l'Orient" din Budapesta, cu data de 6 Maiu, publică, sub titlulŭ de mai susŭ o notiţă importantă asupra mănăstirilorŭ rusescĭ dela muntele Athos.

După ce face istoricul acestorŭ mănăstirĭ şi povesteşte cum dobêndiseră moşii marĭ în Rusia, cum apoi guvernulŭ rusŭ oprea pentru dênsulŭ veniturile acelorŭ moşii, organulŭ din Budapesta continuă:

Dela 1840, acţiunea nefastă a Rusiei a începutŭ a se simţi şi aci, favorisată chiar de Otomanĭ.

Mănăstirea Pantelimon primi în acelŭ anŭ, după cererea guvernului din Petersburgŭ, vre-o dece călugărĭ ruşĭ. De atuncĭ numĕrulŭ lorŭ a crescutŭ mereu; ruşii s'au străcuratŭ în mănăstirĭ din ce în ce mai numĕroşĭ. In 1860, s'au isgonitŭ cu forţa vre-o 60 călugărĭ; în 1875 a fostŭ isgonitŭ, cu ajutorulŭ autorităţii turceştĭ, *protosulŭ* grecŭ, pentru a'lŭ înlocui cu unŭ rusŭ. Totŭ odată s'a întrodusŭ liturghia rusécă în loculŭ celei grecescĭ.

Altădată mănăstirea Pantelimonŭ era din cele mai neînsemnate. De câţĭva anĭ a devenitŭ fórte bogată şi se va mări fórte multŭ. Ospătéză aprópe o miiă de călugărĭ ruşĭ şi este armată ca o cetăţuie. Ruşii au mai mărítŭ şi o sucursală a unei alte mănăstirĭ greceştĭ

căreia s'au oferitŭ 50,000 lire turcescĭ spre a o rĕscumpăra, ea conţine 600 de călugărĭ ruşĭ.

Astădĭ în peninsula Ainoros se află peste 2500 de călugărĭ muscalĭ, ceĭ grecĭ fiindŭ multŭ mai puţinĭ la numĕrŭ. — Printre dênşiĭ suntŭ şi militarĭ, între alţiĭ unŭ oficerŭ de statŭ-majorŭ, sub numele de *fratele Mina*. In 1860, generalulŭ rusŭ Sebastianof cârmuia organisaţia. Acum este generalulŭ Assimof, înconjuratŭ de mai multĭ notabilĭ ruşĭ.

Toţĭ călugăriĭ ruşĭ suntŭ ómenĭ voinicĭ şi tinerĭ, semĕnândŭ mai multŭ a soldaţĭ decâtŭ a călugărĭ, pe când ceĭ grecĭ suntŭ toţĭ nişte bĕtrânĭ gârboviţĭ.

Vase rusescĭ comunică de a dreptulŭ cu mănăstirea şi fiindcă supraveghérea cóstelorŭ e fórte slabă din partea Turcilorŭ, se înţelege lesne cum aceste mănăstirĭ au pututŭ fi înzestrate cu materialŭ de rĕsboiu.

Ruşiĭ au rădicatŭ planulŭ întregeĭ peninsule Ainoros, punctele principale suntŭ fotografiate, în fine totulŭ e pregătitŭ şi décă nu se bagă de sémă arŭ puté sĕ isbucnéscă acolo întêmplărĭ cu totulŭ neprevĕdute. Nimĕnuĭ nu-ĭ trece prin minte că *peninsula Ainoros, înconjurată de stâncĭ, a fostă prefăcută într'unŭ sistemŭ de cetăţuĭ inexpugnabile, fórte potrivită pentru operaţiunĭ strategice.*

Şi ruşiĭ urméză sĕ întărescă garnisóna acesteĭ posiţiunĭ strategice. Acum de curêndŭ, consululŭ rusŭ Gastrebof a adresatŭ celorŭ 17 mănăstirĭ carĭ au rĕmasŭ grecescĭ treĭ scrisorĭ, prin carĭ le promite că li se vorŭ restitui veniturile confiscate, décă arŭ consimţi sĕ priméscă câţĭva călugărĭ ruşĭ. Acele scrisorĭ conţinŭ şi ameninţărĭ.

Şi ce e mai tristŭ, este că autorităţile turcescĭ, neavêndŭ conştiinţă de pericolŭ, se arată dispuse a favorisa pretenţiunile aceluĭ Gastrebof.

Politica esternă a Italiei.

In camera italiană, deputatulŭ *Bovio* a vorbitŭ despre politica esternă. Intre altele dise:

Alianţele Italieĭ stau în contradicere cu dreptulŭ poporalŭ italianŭ. Italia nu póte fi martorŭ indiferentŭ la apăsarea fraţilorŭ seĭ de sânge în Austro-Ungaria. De altă parte nu credŭ, că Germania, care urmăresce ţelurĭ pangermane şi împinge pe Austro-Ungaria spre ostŭ, nu ne-arŭ părăsi, décă pofta de rĕsboiu în Francia ar dispăré. De Francia ne separă numaĭ prejudiţiĭ şi neînţelegerĭ. Interesele italiane în Marea mediterană ar fi mai promovate printr'o alianţă latină-englesă, decâtŭ acum. Actuala stare e nesuportabilă, căcĭ alianţa celorŭ treĭ puterĭ a impusŭ popórelorŭ o pace înarmată, care nimicesce bunăstarea materială şi spirituală a Europeĭ. Intrebŭ: vrea guvernulŭ nostru sĕ apere pe fraţiĭ noştri din Austro-Ungaria şi raportulŭ nostru cu Francia sĕ ĭlŭ readucă pe basa cea naturală? De se va face acésta, atuncĭ se va 'ncheia şi tractatulŭ de comerţŭ ce-lŭ dorimŭ şi se finesce şi persecutarea lucrătorilorŭ noştri, care desonoréză pe Francia.

Ministru-preşedinte *Crispi* rĕspunse între altele:

Nu credŭ că principele Bismarck e pangermanistŭ şi că vré sĕ 'mpingă pe Austro-Ungaria la Salonicŭ. Austria de acum 20 de anĭ a luĭ Metternich e mórtă şi cea de adĭ ţine cum se cuvine sémă, pe câtŭ se póte, de popórele sale. In politica sa orientală, Austro-Ungaria e condusă de recunóscerea, că independenţa statelorŭ balcanice e condiţiunea propriei sale bunăstărĭ. Italia vré cu Germania şi cu Austro-Ungaria se apere pacea şi ordinea. E singura alianţă, care corĕspunde intereselorŭ nóstre continentale, precum posiţiunea nóstră maritimă numaĭ în alianţă cu Anglia află acea promovare, de care are trebuinţă. (Mişcare.) Nicĭodată n'am negatŭ necesitatea acestorŭ alianţe. Ele suntŭ de o logică neînfrântă. Cetiţĭ scrisorile luĭ Bismarck către Arnim. O restaurare monarchică, scrie elŭ într'una din ele, ar împinge pe Francia la unŭ rĕsboiu agresivŭ contra Italieĭ, şi Germania n'ar puté suferi acésta. (Mişcare.) Da, sórtea egală a înlănţuitŭ una de alta pe Italia şi Germania; în unitatea sa Germania apĕră şi unitatea Italieĭ.

Asta nu-ĭ ideologiă, ci politica minţiĭ practice. [Aplause]. Cu Francia trăimŭ în cea mai bună înţelegere. [Ilaritate]. Noi nu o vomŭ ataca nicĭ-odată, dér sĕ scie că Italia vré şi trebue sĕ trăiască. Nu vremŭ monopolŭ. Marea mediterană nu e italiană, dér nicĭ franceză sĕ nu fiă. [Aplause]. Ce privesce tractatulŭ de comerţŭ cu Franţa, repetŭ că vremŭ sĕ suportămŭ jertfele ce ni se cerŭ în schimbulŭ uneĭ despăgubirĭ corĕspundĕtóre; tractatulŭ din 1881 însĕ nu-lŭ putemŭ reînoi.

Legea convocării reserviştilorŭ.

[Urmare.]

Contele Carol *Pongracz* dice că proiectulŭ de lege e necesarŭ, dér oferă prejudiţiĭ în privinţa reserviştilorŭ. In Germania soldaţiĭ, carĭ au servescŭ unŭ anŭ peste ceĭ treĭ, nu mai suntŭ convocaţĭ în timpŭ de pace, de aceea se şi anunţă atâtŭ de mulţĭ soldaţĭ sĕ mai servéscă, încâtŭ comandele oprescŭ numaĭ pe ceĭ mai bunĭ. Ce privesce împutarea oposiţieĭ, că Unguriĭ suntŭ persecutaţĭ în armata comună, e neadevĕrată. Unguriĭ din contră suntŭ favorisaţĭ la esamenele de oficerĭ, chiar décă nu sciu bine nemţesce. Idealulŭ vorbitoruluĭ încă e de a avé Ungaria o armată unguréscă independentă, dér adĭ trebue sĕ se dea mijlócele armateĭ esistente. Primesce proiectulŭ.

Ernst *Toth* dice, că motivele aduse în favórea proiectuluĭ, că adecă e necesitate de o mai bună instruire a trupelorŭ, precum şi că e posibilŭ sĕ fiă trebuinţă estraordinară, nu l'au pututŭ convinge şi de aceea respinge proiectulŭ. Vorbitorulŭ citéză unŭ şirŭ de legĭ, prin care anume prin legea glótelorŭ — s'au scurtatŭ drepturile garantate ţĕriĭ prin pactulŭ dela 1867.

Contele Albert *Apponyi* dice, că problema, ce are s'o resolve armata, constă în modŭ eminentŭ întru a apĕra interese naţionale unguresci. (Viĭ aplause.) Din punctŭ de vedere alŭ dreptuluĭ constituţionalŭ esaminândŭ proiectulŭ, dice că acestŭ proiectŭ de lege e o mĕsură de jumĕtate, rea din punctŭ de vedere politicŭ, periculósă din punctŭ de vedere economic; căcĭ administraţiunea de rĕsboiu primesce putere discreţionară de a spori aniĭ de serviciu activŭ la patru, şi n'avemŭ garanţiă, că în ce mĕsură se va face usŭ de acéstă putere. Acéstă sarcină e păgubitóre pentru desvoltarea economică a ţĕriĭ şi nedréptă pentru militarĭ; ba e temere că la aplicarea aceste mĕsurĭ va juca rolŭ protecţiunea. Dér mai periculósă e acéstă mĕsură din punctŭ de vedere alŭ dreptuluĭ constituţionalŭ, căcĭ dându-se administraţiuneĭ de rĕsboiu putere discreţionară, se ia parlamentuluĭ unguresc din mână unulŭ din cele mai importante drepturĭ ale sale. De aceea primesce proiectulŭ numaĭ ca unŭ rĕu necesarŭ provisoriu, dér cu modificările propuse de Bolgar; altfelŭ ĭlŭ va respinge.

Augustŭ *Pulszky* dice, că nu suntŭ sincerĭ aceia, carĭ spunŭ că proiectulŭ de lege e unŭ mare periculŭ din punctŭ de vedere constituţionalŭ. [Mare larmă în stânga]. Parlamentulŭ nu renunţă la nicĭ unŭ dreptŭ, pentru că proiectulŭ dice, că Maiestatea Sa póte convoca pe reserviştĭ şi reserva de întregire în casŭ de trebuinţă estraordinară, şi este totdéuna cineva, care e responsabilŭ pentru actele coróneĭ. [Emeric Hodossy: Tocmai din contră!] Vorbitorulŭ discută apoi cu stânga, care-lŭ întrébă ironicŭ, că de când e aşa seriósă. Pulszky năcăjitŭ dice, că elŭ şi când făcea parte din partida stângeĭ a fostŭ seriosŭ; dovadă că nu se contradice, precum facŭ ceĭ din stânga. [Mişcare 'n stânga]. In 1879 a luatŭ frontŭ contra ideiĭ armateĭ unguresci naţionale, care din aceea parte a fostŭ consecventŭ prevestită. [Larmă şi strigăte în stânga estremă: Ruşine! Se vede mantaua militară!] Reflectândŭ la espectorarea luĭ Czirer făcute în sfera politiceĭ estreme, că alianţele suntŭ schimbăcióse şi că amiculŭ celŭ bunŭ de adĭ póte deveni mâne un inimicŭ, dice că acéstă alianţă a fostŭ confirmată şi de noulŭ domnitorŭ germanŭ. Primesce proiectulŭ.

Kol. *Thaly* dice, că oposiţia moderată se póte bucura că Pulszky a eşitŭ din rĕndurile eĭ. Vorbitorulŭ regretă că tinerimea universitară are între profesorĭ pe unulŭ, care se opune dorinţeĭ generale a naţiuneĭ: de a avea armată naţională unguréscă. (Viĭ aplause'n stânga) Proiectulŭ nu-lŭ primesce, fiindŭ că împuternicesce pe ministrulŭ comunŭ de rĕsboiu a lua mĕsurĭ, pentru care nu póte fi trasŭ aci la rĕspundere. Intr'unŭ astfelŭ de ministru n'are încredere. La unŭ esamenŭ de ofiţerŭ, aspirantulŭ ungurŭ vrêndŭ sĕ rĕspundă unguresce, preşedintele comisiuneĭ esaminătóre i-a replicatŭ: Da, aĭ dreptulŭ a rĕspunde unguresce, dér declarămŭ că nu înţelegemŭ nicĭ o vorbă ungurésce şi decĭ nu'ţĭ putemŭ da nicĭ o clasificaţiune. Polemisândŭ cu ministru-preşedinte, nu-lŭ sfătuesce se împusce cu tunulŭ în vrăbiĭ, căcĭ acésta a facut'o Andrassy înaintea luĭ, dér sĕ împusce cu tunurile sale vulturulŭ cu două capete. (Ilaritate'n stânga estremă.) Câtŭ timpŭ ministru-preşedinte nu va face acésta, nu primesce proiectulŭ.

Iuliu *Györffy* se ocupă cu cestiunea voluntarilorŭ ungurĭ pe unŭ anŭ, carĭ suntŭ în desavantagiu faţă cu ceĭ austriacĭ, fiindŭ că nu potŭ eşi oficerĭ décă nu sciu nemţesce. Inţelege punctulŭ de stadiu alŭ luĭ Pulszky, d'a nu voi armată naţională, dér nu'lŭ stiméză. Şi ministru-preşedinte a înjositŭ legislativa, când a pus'o într'unŭ rangŭ cu armata. Respinge proiectulŭ.

Ministrulŭ de honvedĭ *Fejervary* rĕspunde la espectorările diferiţilorŭ deputaţĭ. Coloman Thaly a disŭ că n'are încredere în actualulŭ ministru de rĕsboiu. (Col. Thaly: In nicĭ unulŭ!) Asta nicĭ nu o aşteptă ministrulŭ de rĕsboiu! Apponyi a disŭ că modulŭ de sanare prevĕdutŭ prin proiectŭ e rĕu, cu tóte astea ĭlŭ votéză, numaĭ sĕ fiă provisoricŭ. Dér décă e rĕu, atuncĭ sĕ nu-lŭ priméscă de locŭ. (Ilaritate'n drépta.) Purtarea luĭ Apponyi şi a partideĭ sale d'a nu vota nicĭ unŭ proiectŭ de lege militarŭ e nelogică, deşi strigă într'una, că totulŭ trebue sĕ se facă pentru desvoltarea armateĭ ş. a. Décă totŭ ce refusă dênşiĭ ar fi în adevĕrŭ rĕu, ce ar fi devenitŭ deja de multŭ armata?! (Ilaritate.) Rógă a se primi proiectulŭ.

După ce mai vorbi şi raportorulŭ Aurel Münnich pentru proiectŭ, acesta a fostŭ votatŭ.

SCIRILE DILEI.

Aflămŭ cu bucuriă că starea sănĕtăţiĭ generaluluĭ *Traianŭ Doda* se'nbunĕtăţesce din di în di. Mediciĭ carĭ 'lŭ îngrijescŭ asigură, că în celŭ mai scurtŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

8

Din vieţa şi scrierile luĭ Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

VI.

Sĕ urmărimŭ pe scurtŭ călĕtoriile luĭ din Viena la Stuttgart şi înderĕtŭ.

Renumele literarŭ alŭ luĭ Lenau era deja stabilitŭ; de-acum înainte elŭ putea sĕ privéscă liniştitŭ în viitorŭ. Şi într'adevĕrŭ musa luĭ în deceniulŭ următorŭ (1833—1843) a fostŭ mai roditóre. Cu tóte acestea luĭ nu'ĭ era iertatŭ sĕ vorbéscă despre o vieţă petrecută cu linişte. Adĭ ĭlŭ aflămŭ aicĭ, mâne colo, poimâne ér aicĭ, aşa încâtŭ poetulŭ continuându'şĭ adevĕrata sa vieţă de pribégŭ, petrecea în Stuttgart câteva lunĭ, apoi ér mergea la Viena. Reîntorcêndu-se din America prima-dată se oprĭ în Stuttgart, unde se afla fórte bine în casa luĭ *Reinbeck*, consiliarŭ aulicŭ. Domnulŭ caseĭ era unŭ bărbatŭ fórte cultŭ şi petrecŭ multŭ şi în St. Petersburgŭ, ér soţia luĭ o femeă de cultură înaltă, cu spiritŭ de poetŭ pe care ĭlŭ eredi dela părintele sĕu Hartmann, era fórte versată în clasiciĭ germanĭ, şi cu deosebire cetea bucurosŭ din Schiller. Dómna Reinbeck era şi pictoră renumită ilustrândŭ prin arta eĭ multe poesiĭ de ale luĭ Lenau. In cerculŭ familieĭ acesteia Lenau pururea fŭ întêmpinatŭ cu sentimentele cele mai delicate de iubire amicală, şi aicĭ ĭlŭ aflămŭ totdéuna decâte orĭ mergea la Stuttgart. De aicĭ scrie cumnatuluĭ sĕu în 13 Iuliu 1833, că trăesce fórte bine într'o odaiă ornată numaĭ cu tablourĭ şi tipurĭ gătite de d-na Emilia Reinbeck, carĭ represintă numaĭ suflete din poesiile luĭ.

In Augustŭ făcŭ o visită conteluĭ Ales. Würtemberg cu care legă amiciţiă maĭ de demultŭ. Domnulŭ acesta nobilŭ îşĭ câştigă renume în literatura germană prin poesiile sale întitulate „Lieder des Sturmes“, ér Lenau într'atâta ĭlŭ iubia, încâtŭ ĭlŭ privia ca pe unŭ adevĕratŭ prietinŭ alŭ sĕu. Contele şedea în Essling, orăşelŭ aprópe de Stuttgart, ca comandantŭ alŭ unuĭ regimentŭ de cavaleriă, ér în satulŭ vecinŭ numitŭ Serach poseda o vilă frumósă de véră. Când ĭlŭ cercetă Lenau, la contele era chiar şi sora cea mai mică a luĭ, Maria, care manifestă din parte'ĭ sentimente gingaşe faţă de poetulŭ în alŭ căruĭ sufletŭ se crede că din nou rĕsări tipulŭ frumosŭ alŭ ilusiilorŭ. Atâtŭ scimŭ sigurŭ, că în „Faust“ regina Maria nu este alta decâtŭ contesa de Würtemberga.

In Septemvre, Lenau sosi érăşĭ în Viena după ce poposi puţinŭ în Gmunden. Aicĭ fŭ primitŭ cu mare bucuriă şi alaiu. Toţĭ ĭlŭ vedeau prospiţiândŭ fórte bine. Uniĭ susţineau c'ar fi crescutŭ, ceea ce sora luĭ într'adevĕrŭ şi credea. Lenau cu privire la acésta rĕspundea: „Se póte că statura mea e mai óblă, mai dréptă; celŭ puţinŭ în privinţa morală e dreptŭ. Acum cu multŭ mai mare voiciune şi linişte sufletéscă am ca mai înainte, ceea ce are urmărĭ binefăcĕtóre şi asupra corpuluĭ meu“. Cercurile literare de asemenea ĭlŭ primiră cu mare însufleţire. „Trebue sĕ ridŭ — scrie elŭ luĭ Mayer — c'am trebuitŭ sĕ călĕtorescŭ în străinătate, pentru ca aicĭ sĕ'mĭ câştigŭ valóre şi vadă. In Austria lumea se jócă cu poeţiĭ întocmai ca ceĭ din Brema cu ţigările. Ţigările pregătite în Brema se trimitŭ în America, acolo se prevĕdŭ cu signatură străină şi de nou le trimitŭ în patriă, unde fiă-care fumătorŭ le admiră mirosulŭ minunatŭ, pe când mai înainte nu trebuiau nimĕnuĭ“.

Lenau rĕmase în Viena la soră-sa Teresia treĭ lunĭ. Acésta îşĭ avea locuinţa în suburbiulŭ Alser, în casa „Schwarzspanier“, va sĕ dică totŭ acolo unde şedea şi Beethoven. Aicĭ scrise câteva poesiĭ mai scurte şi se apucă şi de „Faust“. Continuarea drameĭ „Barbara Radziwill“ o lăsă deoparte, căcĭ şi fără de aceea elŭ avea cu totulŭ alte vederĭ despre dramă, ca cele comune tuturorŭ, căcĭ dicea elŭ adeseorĭ: „O revoluţiă puternică are sĕ erupă în tóte straturile societăţiĭ. Nimicŭ nu va fi cruţatŭ, chiar nicĭ arta şi mai puţinŭ drama. Credeţĭ-mĕ că peste 50 de anĭ nu va mai fi teatru“.

Inainte de luna Decemvre voia sĕ'şĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela amiciĭ seĭ vienezĭ, dér întrevenindŭ o împrejurare neprevĕdută fŭ silitŭ sĕ mai rĕmână încă o lună. Imprejurarea acésta e fórte însemnată ş

timpŭ va dispăré orĭ-ce urmă lăsată de accesulŭ ce l'a avutŭ.

* *

D-lŭ *N. Stanŭ*, studentŭ la facultatea teologică din Budapesta, a fostŭ promovatŭ la gradulŭ de *doctorŭ în teologiă*, specialŭ în canóne.

Felicitările nóstre!

* *

Lunĭ, în 25 Aprilie v., a doua ḑi de Pascĭ, s'a datŭ în sala hotelului Nr. 1 din locŭ *producţiunea arangiată de Societatea sodalilorŭ românĭ.* Producţiunea a constatŭ din esecutarea mai multorŭ cântărĭ şi declamaţiunĭ frumóse din partea membrilorŭ societăţiĭ, ajutoraţĭ fiindŭ şi de orchestra capelei militare. Programulŭ acestei producţiunĭ a fostŭ publicatŭ deja în „Gazetă". Publiculŭ românŭ a datŭ şi de astă dată frumóse dovedĭ despre simpatia şi interesulŭ ce-lŭ are faţă cu sodalii noştri, carĭ prin munca şi sîrguinţa lorŭ netăgăduită şĭ-au eluptatŭ deja unŭ titlu frumosŭ de stimă şi iubire din partea publicului. Tinerii sodalĭ, d-nii I. Em. Bobancu, I. Goga, C. Lascarŭ, N. Ionescu şi C. Decusară, carĭ au declamatŭ, au fostŭ rĕsplătiţĭ cu aplause din partea publicului. Musica militară a încântatŭ publiculŭ cu frumósele bucăţĭ românescĭ ce le-a cântatŭ, ér corulŭ sodalilorŭ, sub conducerea d-lui profesorŭ de cantŭ N. Popovicĭ, a datŭ cele mai ne'ndoióse dovedĭ de progresŭ. Publiculŭ şĭ-a manifestatŭ bucuria şi mulţămirea sa prin cele mai vii aplause. D-lŭ N. Popovicĭ, la cererea stăruitóre a publicului, a cântatŭ solo afară de programŭ două frumóse bucăţĭ românescĭ, prin carĭ a seceratŭ nesfîrşite aplause. Peste totŭ ḑisŭ, sodalii românĭ din Braşovŭ merită seriósă consideraţiune şi prin sîrguinţa lorŭ neîndreptăţescŭ a spera şi mai frumóse resultate în viitorŭ.

* *

D-lŭ *Radu Creţulescu*, primulŭ redactorŭ alŭ ḑiarului „L'Indépendance Roumaine", care făcea de mai nainte parte din „Societatea ómenilorŭ de Litere" din Parisŭ, a fostŭ numitŭ membru societarŭ. Scriitorii carĭ au presintatŭ pe d. Radu Creţulescu, cunoscutŭ în literatura francesă sub pseudonimulŭ *Rodolphe de Vézelay*, suntŭ d-nii Hector Malot, distinsulŭ romancierŭ, şi Fortuné de Boisgobey, scrie „Românulŭ".

* *

Reuniunea de cântărĭ germană din Braşovŭ împreună cu corulŭ sĕu de dame va representa mâne, Sâmbătă în 12 Maiu în sala redutei de aicĭ *opera romantică* în 2 acte **„Das Nachtlager in Granada"** de Konradin Kreutzer. Precum aflămŭ solurile le vorŭ cânta d-şóra Ida Hiemesch şi domnii Ernst Hintz, Adolf Orendi, Friderică Stenner, Zillich şi Pinkert. Costumele vorŭ fi nouĕ făcute după desemnurile dela teatrulŭ curţii din Viena. Biletele de intrare se potŭ căpĕta în librăria Dressnandt (târgulŭ grâului) şi séra la cassă. După ce s'au făcutŭ pregătirĭ atâtŭ de marĭ şi minuţióse din partea numitei Reuniunĭ pentru representarea acestei frumóse opere, care acum din nou seceră succese în Viena şi alte capitale ale Europei, ne putemŭ aştepta la unŭ succesŭ câtŭ se póte de bunŭ alŭ întreprinderei şi sperămŭ, că publiculŭ de tóte naţionalităţile o va sprijini cu concursulŭ sĕu câtŭ mai viu şi numĕrosŭ. Opera de mai susŭ se va juca în trei serĭ şi adecă: Sâmbătă în 12 Maiu n., Lunĭ în 14 Maiu şi Marţĭ în 15 Maiu.

Atentatulŭ la palatulŭ din Bucurescĭ.

Preda Fântânaru, care a fostŭ din nou interogatŭ alaltaerĭ diminéţa, la prefectura poliţiei, de către d. judecătorŭ de instrucţiă Tătăranu, va fi depusŭ la penitenciarulŭ Văcărescĭ.

După câtŭ a putută afla „Epoca", interogatoriulŭ de alaltaerĭ n'a doveditŭ nimicŭ nou.

Fratele lui Preda Fântânaru, care fusese arestatŭ, este pusŭ în libertate, instrucţiunea ne putêndŭ releva nicĭ o sarcină contra lui.

După spusele unui martorŭ ocularŭ, Preda Fântânaru când chefuia într'o cârciumă din st. Sf. Ionică, nu esă însoţitŭ numai de agentulŭ poliţiei [illegible], care se află acum arestatŭ, dér şi de o altă persónă a cărei urmă nu s'a găsitŭ încă.

Regele primesce mereu telegrame, din tóte unghiurile ţĕrii, prin care se înfiereză mişelesculŭ atentatŭ şi se aduce mulţămită Provedinţei că a înlăturatŭ o nenorocire. Cetăţenii dorindŭ Regelui şi Reginei viéţă îndelungată, se declară gata a apĕra tronulŭ cu sângele lorŭ contra încercărei orĭ-cărui vrăşmaşŭ alŭ lui. La palatŭ se 'nscriu ne'ncetatŭ mulţime de persóne în registrele suveranilorŭ.

Industria de casă românéscă din comitatulŭ Hunedórei.

Dămŭ locŭ cu plăcere următórei informaţiunĭ, ce primimŭ din Deva:

Deva, 8 Maiu 1888.

Cu ocasiunea petrecerei Maiestăţii Sale la manevrele de astă tómnă în Deva, Archiducele *Franciscŭ Ferdinandŭ de Austria d'Este*, vĕḑêndŭ mai multe ţesăturĭ de ţerance române în casa domnului advocatŭ *Alexiu Olariu*, unde era încuartiratŭ, s'a adresatŭ către dómna casei sĕ 'i mijlocéscă efectuirea a 6 perdele pe séma castelului sĕu din Enns, întocmai ca cele vĕḑute. Folosindu-se de ocasiune, dómna casei a atrasŭ atenţiunea Alteţei Sale asupra *„Reuniunii femeilorŭ române din comitatulŭ Hunedorii*, care are anume chiămarea de a desvolta industria de casă; în chipulŭ acesta reuniunea a primitŭ însăşĭ comanda, încredinţândŭ esecutarea vicepreşedintei sale dómnei *Lucreţa Costa-Olariu*, care apoi le-a şi trimisŭ la destinaţiunea lorŭ. Perdelele sunt de peste unŭ metru lărgime şi după motive din *Orĕştiă, Vinerea, Bărcia-mică şi Buholţŭ*, ţesute din lână şi de o rară frumseţe şi originalitate, chiar în casa şi cu supraveghiarea dómnei vicepreşedinte, de ţerance române.

Satisfăcutŭ de frumseţea ţesăturilorŭ, Archiducele mulţumesce într'o epistolă autografată, datată din Enns 3 Aprilie 1888, ce o adreséză d-nei vicepreşedinte a Reuniunei, din carea estragemŭ următórele:

„Prea onorată dómnă! Prin trimiterea perdelelorŭ atâtŭ de încântătorŭ esecutate mĭ-aţĭ făcutŭ o mare bucuriă şi prin acéstă vĕ esprimŭ mulţumita mea cea mai căldurósă pentru amicabila ostenélă, ce vi-aţĭ datŭ. Acelea 'mĭ servescŭ de-o mare podóbă a castelului meu şi atâtŭ óspeţii mei câtŭ şi eu privimŭ totdéuna cu mare plăcere esecutarea elegantă şi mândră a lorŭ. Cu deosebire mĕ bucurŭ, că d-vóstră ca vice-preşedintă înaintaţĭ o întreprindere atâtŭ de patriotică, prin ceea ce daţĭ unŭ avêntŭ industriei de casă indigene a frumosului Ardealŭ şi aţĭ atrasŭ atenţiunea în cercurĭ mai marĭ, carĭ astfelŭ de întreprinderĭ le iau în considerare şi le apreţiază....."

Intr'o epistolă premergĕtóre din 18 Aprilie 1888 camerarul Alt. Sale Impĕrătesei colonelulŭ d. comite *Wurmbrand* érăşĭ se esprimă, că „orĭ unde s'au *arĕtatŭ* acele perdele, au întîmpinatŭ o admiraţiune şi recunoscinţă generală".

Felicitămŭ Reuniunea femeilorŭ române din comitatulŭ Huniădórei, şi în specialŭ pe d-na vice-preşedintă pentru succesulŭ dobênditŭ pe tĕrêmulŭ industriei nóstre de casă cu acéstă ocasiune!

Precum suntemŭ informaţĭ, d-na Olariu a datŭ gratuitŭ ţĕrancelorŭ, care au ţĕsutŭ perdelele, tótă érna locuinţă, iluminatŭ şi întreţinerea întrégă. Acestŭ faptŭ e destulŭ de elocuentŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 11 Maiu. Impĕratulŭ a petrecutŭ în afară de patŭ o ḑi bună, fiindŭ în bună disposiţiune.

Se confirmă, că cele mai nouĕ încercărĭ ale Rusiei d'a face unŭ împrumutŭ în Francia au suferitŭ naufragiu.

Londra, 11 Maiu. „Daily News" e informată din Constantinopolŭ, că în cercurile oficiale se vorbesce cumcă Bismark, la dorinţa formală a împĕratului Rusiei şi alŭ Germaniei, se va adresa Porţii, ca sĕ restitue pe principele Ferdinand de Coburg alŭ Bulgariei. O astfelŭ de provocare se aştéptă în fiecare ḑi din Berlinŭ. In acelaşĭ timpŭ se vorbesce, că Anglia sprijinesce candidatura Battenbergului.

CUNUNIĂ.

D-lŭ *Dr. Demetriu Ciuta* şi D-şóra *Laura V. Ranta* îşĭ vorŭ serba cununia la 12 Maiu n. în Bistriţa.

Trimitemŭ felicitările nóstre tinerei părechĭ!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 24 Aprilie st. v. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vend.	8.56
Argintŭ românescŭ .	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	106.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.55
Renta de hârtiă 5%	85.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.08
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104.20
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	122.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	279.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	280.10
Renta de hârtiă austriacă	79.10
Renta de argintŭ austriacŭ	80.95
Renta de aurŭ austriacă	110.10
Losurĭ din 1860	13[illegible]—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	872.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.12½
Londra 10 Livres sterlinge	126.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.20

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 24 Aprile st. v. 1888.

	Cump.	vend.
Renta română 5%	91—	92.¼
Renta rom. amort. 5%	89.—	90.¾
Renta convert. 6%	90.—	90.¾
Impr. oraş. Buc. 20 fr. . . .	35.—	[illegible].—
Credit fonc. rural 7% . . .	105.—	104.—
„ „ „ 5%	89.¾	70.¼
„ „ urban 7%	103.—	103.½
„ „ „ 6%	96.—	97.—
„ „ „ 5%	85.½	86.—
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	—.—	—.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	—.—	—.—
Ac. de asig. Naţională. . . .	—.—	—.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	15.¾	16.—
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.—	2.2—
Aurŭ contra argintŭ sĕu bilete	15.¾	16.—
Florinŭ valóre austriacă . . .	2.—	2. 2

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

de-o influinţă hotărîtóre pentru întrégă viéţa sa ulterióră. Relaţiunile dintre Goethe şi celebra femeiă „Frau von Steinhoh" se vĕḑură în a doua ediţiă între Lenau şi o altă femeiă. Acésta era L. Sofia, fiica unui consiliarŭ aulicŭ şi femeia unui bărbatŭ renumitŭ prin activitatea sa literară şi prin înalta posiţiune ce-o ocupa în Viena.

E de însemnatŭ, că Lenau înainte de acésta de două orĭ s'a întêlnitŭ cu ea, dér nicĭ-odată nu i-a atrasŭ atenţiunea lui. Prima întêlnire a fostŭ în 1820, când Sofia era numai de 12 anĭ şi pe când Lenau se afla în casa prietenului sĕu Kleyle ca instructorŭ. A doua óră vĕḑù pe tînĕra fată la 1825, chiar în casa ei părintéscă, dér cunoscinţă mai de aprópe nicĭ acum nu făcură unulŭ cu altulŭ. In Lenau acum începŭ a reînvia amorulŭ, unŭ amorŭ fără de sĕmênŭ, dér ce folosŭ, căcĭ ea era deja soţia altuia. Bărbatulŭ ei însuşĭ dori, ca poetulŭ sĕ facă cunoscinţă cu ei; ilŭ chiămă decĭ la casa lui, unde Lenau află raiulŭ şi iadulŭ tot odată, şi unde pribegindŭ în lume ducea cu sine o astfelŭ de luptă sufletéscă, ce nu l'a părăsitŭ până la mormêntŭ.

Inainte de 1834 ilŭ aflămŭ érăşĭ la Stuttgart, de aci merse în Weinsberg la amiculŭ sĕŭ Kerner, unde lucră câteva sĕptĕmânĭ cu mare diliginţă. Auḑindŭ aicĭ, că Zeidlitz, cunoscutulŭ poetŭ vienezŭ, renunţă de-a redige almanachulŭ anunţatŭ „Vesta", întrebă de cumnatulŭ sĕu printr'o epistolă, că óre nu-lŭ vorŭ încredinţa pe elŭ cu redactarea, pentru ca astfelŭ sĕ'şĭ pótă avé o posiţiune sigură în Viena. In Maiu încheiă contractŭ cu Cotta pentru ediţia a doua a poesiilorŭ, oferindu-i editorulŭ 1000 de fl. In Augustŭ călĕtori cu familia Reinbeck la „Salzkammergut" şi înainte de Septemvre sosi în Neuberg ca sĕ vĕdă fabrica cea renumită de ferŭ, unde cumnatulŭ sĕu Schurz era aplicatŭ ca funcţionarŭ. Acolo făcură vênĕtóre de căprióre şi după câteva ḑile merse érăşĭ la Viena, de unde'i scrie lui Schurz: „Iubite cumnate! Ipocondria prinde în mine rădĕcinĭ totŭ mai adêncĭ. Totulŭ e'nzadarŭ". Pe timpulŭ acesta mama lui Schurz vĕḑêndŭ espresiunea sĕlbatică şi neobicĭnuită a feţii lui Lenau, ḑise: „Dómne Dumneḑeule, d-nulŭ Niembsch pare ca şi cum ar fi alienatŭ". De altmintrelea acesta nu este primulŭ casŭ în care Lenau de pe espresiunea feţii sĕmĕna unui nebunŭ. De multe orĭ în decursulŭ cĕlĕtoriei neplăcêndu-i óspele de care era însoţitŭ, ilŭ amenința cu aceea ca se făcea nebunŭ, şi apucăturile acestea, putemŭ ḑice copilărescĭ, în mai multe rêndurĭ i-au şi succesŭ, aşa câtŭ óspele neconvenabil lui se depărta de lângă elŭ. Semnele acestea însĕ, precum vomŭ vedé mai târḑiu, se prefăcură în grozavă realitate.

Dér elŭ nicĭ de astă dată nu rĕmase în Viena, decâtŭ numai câteva lunĭ, căcĭ deja în 19 Noemvre părăsi capitala. Elŭ nu'şĭ luă rĕmasŭ bunŭ dela nicĭ unulŭ dintre amicii sĕi. In Stuttgart librăria Brodhag plănuia unŭ aşa numitŭ „Frühlings-Almanach" ce avea sĕ cuprindă o colecţiune de poesii, cu a cărui redactare era sĕ'lŭ însărcineze pe Lenau. Dér în ḑiua de „Anulŭ nou", când îşĭ petrecea la casa lui Reinbeck, i se făcù aşa de rĕu, încâtŭ trebuiră sĕ-i aducă unŭ medicŭ. Bóla sa consta într'o batere de inimă vehementă, care pentru câteva sĕptĕmânĭ ilŭ legă de patŭ. Luna Aprilŭ o petrecŭ érăşĭ în Viena la amiculŭ sĕu Anton Auesperg, cu care trăia în acea mai strînsă legătură de prietenia, aşa câtŭ ei se şi învoiră a trăi de aci înainte laolaltă dedicându'şĭ ḑilele poesiei, dér şi planulŭ acesta ca şi altele au fostŭ numai unŭ visŭ înşelătorŭ.

Véra o petrecŭ parte în comunitatea vecină cu Viena, Hütteldorf, parte prin regiunile romantice ale Stiriei. Se ocupa cu studii seriόse şi anume cu *aesthetica*, fiindcă pe atuncĭ voia sĕ ocupe catedra de bellearte dela „Theresianum". Dóră ar fi şi căpĕtat'o de cumva ambiţiunea lui nu i-ar fi pusŭ piedecă. Elŭ aştepta sĕ fiă învitatŭ, pe când postulŭ ilŭ recerca sĕ'şĭ înainteze în persónă rugarea. Dér fiindcă acésta nu s'a întêmplatŭ, elŭ nu şĭ-a bătutŭ capulŭ cu de-alde astea şi decĭ în Noemvre se reîntórse érăşĭ în Stuttgart unde redactă, în timpŭ de doi anĭ de ḑile „Frühlings-Almanach"-ulŭ. (Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru pănă acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie dresaa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei,“ precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“